

عنوان مقاله:

مرز در خدمت توسعه اجتماعات محلی، رویکردی پایدار در امنیت مناطق مرزی ایران

محل انتشار:

همایش ملی شهرهای مرزی و امنیت؛ چالشها و رهیافتها (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ژیلا سجادی - استادیار دانشگاه شهید بهشتی تهران

محمد اسکندری ثانی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی

صغری رمضانپور - کارشناس ارشد علوم اقتصادی و کارشناس امور بین الملل صندوق ضمانت صادرا

خلاصه مقاله:

امروزه بر همگان آشکار است که راه برون رفت از چالش های محلی و منطقه ای، رویکرد توجه به اجتماعات محلی می باشد، چرا که این اجتماعات با توجه به سرمایه های طبیعی، اجتماعی، فیزیکی، فرهنگی و انسانی موجود در خود می توانند بهره برداری بهینه از این سرمایه ها داشته باشند و مقدمات و بستر توسعه پایدار را در فضاهای متعلق به خویش فراهم نمایند. توجه به این مساله در مناطق مرزی ایران با توجه به روند جهانی شدن و نفوذ پذیری هر چه بیشتر مرزها نسبت به قبل از یک سو و قرار گرفتن قومیت ها و فرهنگ های متنوع و مختلف از سوی دیگر پررنگ تر می باشد. مساله اصلی که این پژوهش آنرا به چالش می کشاند، این است که آیا فرصت ها و سرمایه گذاریهای هر چند اندک ایجاد شده در نواحی مرزی به توسعه اجتماع میزبان در قالب رفاه اجتماعی، عدالت توزیعی و بهکشت اقتصادی مناسب ختم شده است و یا سهم آنان از این فرصت ها ناچیز و در حد کسب مشاغل پرتیریسک از قبیل قاچاق کالا می باشد و آیا حتی مراودات تجاری، تأثیر شگرفی در تأمینمحتاج نیازهای ساکنین مرزنشین داشته و یا کالاهای مبادله شده عمدتاً رویکرد فرا استانی و فرا منطقه ای داشته است. در این راستا به نظر می رسد گام نخستین و در عین حال سنگین ترین مسولیت برنامه ریزان و مداخله گران امور، تمیز دادن بین سیاستهای است که منجر به فرصت سازی یا فرصت طلبی، تساوی یا روابط انتفاعی(بهره کشی) و مشارکت یا سیاستهای پدرسالار گونه در ارتباط با این جوامع می باشد

کلمات کلیدی:

مرز، اجتماعات محلی، امنیت پایدار، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/179141>

